

РЕШЕНИЕ

№ 25629

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10700** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „Елстрой – 95“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. Ж, представлявано от К. Л. И. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 6, чрез адв. Б. Х. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004320/22.08.2025 г. на И. В. Й. на длъжност Полицейски инспектор към СДВР, Отдел Пътна полиция СДВР, с която за извършени от водача на МПС Д. И. П. нарушения на ЗДвП, на основание чл. 171, т. 2а от ЗДвП на Н. К. е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на л. а. М. П. с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт. Не се претендират разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и моли оспорения акта като незаконосъобразен да бъде отменен. Претендира разноски, съобразно представен списък на разноски.

Ответната страна, редовно призован, се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата като неоснователна и счита обжалвания акта за законосъобразен. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт –Заповед за

прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004320/22.08.2025 г. на И. В. Й. на длъжност Полицейски инспектор към СДВР, Отдел Пътна полиция СДВР, за извършени от водача Д. И. П. нарушения на ЗДвП, на основание чл. 171, т. 2а от ЗДвП на Н. К. е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на л. а. М. П. с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

За да постанови атакуваната заповед, административният орган е приел, че водача на МПС Д. И. П., при управлението му в [населено място] след извършена проверка било установено, че водачът управлявал МПС без да притежава СУМПС, валидно за територията на Република България - водачът е български гражданин управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство (СУМПС издадено от Великобритания) без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в Република България, което представлявало нарушение на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП и за което на водача е съставен АУАН серия ГА №4062495/29.07.2025г.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства с разпита на свидетеля М. С. П., които съдът кредитира като непротиворечиви на доказателственият материал по делото.

Към делото са приобщени писмените доказателства, представляващи цялата административна преписка по издаване на обжалваната заповед, както и представени такива от страна на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП., се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представените по делото заповед - л. 24-27, е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР в ОПП при СДВР, какъвто служител е и издателя на ПАМ. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспореният вид, поради което доводите за нищожност на акта са неоснователни.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. Следва да бъде съобразено, че при издаден АУАН, административният орган действа в условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да издаде ЗППАМ. Съдът приема, че направеното възражение за липса на фактически основания за издаване на процесната ЗППАМ е неоснователно. Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. а) ЗДвП за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство" на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което не е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното моторно превозно средство, или е лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и в други изрично предвидени в нормата хипотези. Следователно за законосъобразното прилагане на мярката в настоящия случай административният орган следва да установи по несъмнен начин не само факта на управление на процесното МПС от конкретното лице, но и че това лице към момента на управлението е било неправоспособен водач или не е притежавало свидетелство за управление, валидно за съответната категория.

По делото не е спорно, че процесният автомобил е собственост на „Елстрой – 95“ ЕООД и че на 29.07.202 г. е бил управляван от Д. И. П.. Спорът е концентриран върху въпроса дали водачът е бил неправоспособен, съответно дали е притежавал валидно свидетелство за управление, което следва да бъде признато на територията на Република България.

Действително, към момента на проверката водачът не е представил пред контролните органи валидно свидетелство за управление на МПС. Тези обстоятелства са били достатъчни да обосновават извършването на проверка и съставянето на АУАН за нарушение на чл. 150 ЗДвП. В случая обаче още в административното производство са наведени твърдения, че лицето притежава свидетелство за управление, издадено от О. кралство Великобритания.

Разпоредбата на [чл.162, ал.1 от ЗДвП](#) /в приложимата редакция към дата на издаване на акта/ дава право на българските граждани да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

На 31.01.2020г. влиза в сила Споразумението за оттеглянето на О. кралство Великобритания и С. И. от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, при което О. кралство напуска Европейския съюз. Последва преходен период до 31.12.2020 г., през който правото на ЕС продължава да действа за Великобритания. С изтичането на този преходен период, считано от 01.01.2021г., по отношение на О. кралство вече не са приложими нормите на правото на ЕС. Съответно, тъй като беше член на ЕИП производно от членството си в ЕС, Великобритания престана да бъде договаряща страна по Споразумението за ЕИП на 31.01.2020 г., но запази правата си по Споразумението до изтичането на преходния период до 31.12.2020 г. Междувременно, договарящите страни по Споразумението за ЕИП - членове на ЕАСТ сключиха отделно Споразумение за разделяне с О. кралство на 28.01.2020 г., което до голяма степен преповтаря релевантните части от съдържанието на Споразумението за оттеглянето на О. кралство от ЕС. От изложеното следва, че считано от 01.01.2021 г. Великобритания не е договаряща страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство и издадените от нея свидетелства за управление на МПС не са издадени от държава-членка на ЕС, нито от държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

Съдът намира, че настоящата хипотеза се развива съобразно Конвенцията за пътно движение от 1968 г., която е част от международното публично право, създадена от Организацията на обединените нации, а не в рамките на Европейския съюз. Както Република България, считано от 28.12.1978 г., така и О. Кралство, считано от 28.03.2018 г. са договарящи страни по Конвенцията и по силата на чл. 41, ал. 2 б. "б" от същата, изведеното в чл. 161 ал. 1 т. 1

от ЗДвП свидетелство за управление на МПС, издадено в една от двете държави е валидно на територията на другата, ако отговаря на изискванията на Приложение № 6 на конвенцията. Макар и напуснало Европейския съюз и Европейското икономическо пространство, О. Кралство продължава да е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата. Издадените във Великобритания свидетелства за управление на моторни превозни средства (СУМПС) отговарят на приложение № 6 към тази конвенция.

В случая няма застъпено твърдение, че издаденото от Великобритания СУМПС не отговаря на приложение №6 от Конвенцията, на изискванията за форма, език, срок на валидност и категории превозни средства, за чието управление е издадено, поради което следва да се счита, че то е валидно за територията на България към датата на проверката на 07.03.2025г.“

Съдът приема за неправилен изводът на административния орган, че лицето пребивава на територията на Република България повече от три месеца, поради което е било длъжно да подмени СУМПС, в съответствие с изискването на [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#) в приложимата редакция на закона, според който българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), или от Конфедерация Швейцария, в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

Принципно неизпълнението на задължението по [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#) не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Тоест управлението на МПС от водач в хипотезата на [чл. 162, ал. 1 ЗДвП](#) – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е равнозначно на управление на МПС без свидетелство за правоуправление. В случая в АУАН не е коментирана датата на влизането на жалбоподател в страната, а датата на последното му излизане с оглед представените по делото доказателства - справка за пътуване на лице – български гражданин е на 28.04.2025 г., което се потвърждава и от разпитания в съдебното производство свидетел, като липсва анализ за това как е преценено, че е нарушена цитираната норма с факта на излизането на жалбоподател от страната, респ. как е достигнат до извод, че жалбоподател е пребивавал повече от 3 месеца в страната. Вярно е, че съгласно [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#), редовно съставените по [този закон](#) актове имат доказателствена сила до доказване на противното. Следователно са оборени констатациите, че лицето е пребивавало в страната повече от три месеца и е следвало да подмени свидетелството си за управление на МПС. Съдът приема, че не са били налице предпоставките за издаването на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, визирани в [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#). Жалбоподател е влязъл в страната на 28.04.2025 г. и към момента на проверката не е изтекъл тримесечният срок за управление с чуждестранно свидетелство.

По всички изложени съображения съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

По разноските по делото:

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от ЗДвП в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски – 204.51 евро адвокатско възнаграждение и 5.11 евро , платена държавна такса.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 70 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Елстрой – 95“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004320/22.08.2025 г. на И. В. Й. на длъжност Полицейски инспектор към СДВР, Отдел Пътна полиция СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, да заплати на „Елстрой – 95“ ЕООД, ЕИК: [ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 6, чрез адв. Б. Х. Д. сумата от 209.62 евро, представляваща направени съдебни разноски.

Решението, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: